

Iskaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. pri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

Posamične številke stanejo 10 vin.

V Gorici se prodaja „Soča“, v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kafipot po Goriskem in Gradškem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

•Vse za narod, svobodo in napredek! Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravištvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadstr. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati
loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Telefon št. 83.

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Istrski hrvatsko-slovenski poslanci

o sporu z Lahi

(Dalje.)

V zasedanju meseca septembra je šlo za proračun. Ali Slovani niso mogli pustiti delovanja istrskega deželnege zbora, dokler se jim ne pripozna v praksi pravica uporabe njihovega jezika, Lahii pa so hoteli, da si zagotovijo sebi povoljno zaokroženje občin.

To so bila prva vprašanja, katerim je odbor za sporazum dodal še tri, in sicer zaokroženje volilnih okrajev za državni zbor, nova ureditev političnih, sodniških, davčnih in cerkvenih okrožij. Slovanski poslanci so želeli, da se reši najprvo vprašanje proračuna ter uporabe hrvatskega jezika, istočasno so bili boj glede tretjega vprašanja: novega zaokroženja občin.

Lahi so bili pri volji, priznati nekaj mrvic slovenskemu jeziku, ali bili so za izključno laško obilježje. Slovani so zahtevali izvedbo dvojezičnosti in v tem pogledu so imeli na svoji strani postavo. Ali videlo se je, da Lahii ne privole nič, ako se ne zaokroži istrskih občin po njihovi volji.

Pred 40 leti so prenehale razne male istrske občine in napravili so velike občine s središčem v kakem mestu; mislila je takratna laška stranka, da je na ta način uničena za večno slovenska nevarnost, češ, da bo laško središče vladalo nad okolico. Ali te nade so se izjalovile; tako vidimo, da so mnoge občine, Pazin, Žminj, Buzet, Roč itd. padle v slovenske roke, dočim je bila v drugi kakor Labin, Motovun, Višnjan, Poreč itd., slovenska nevarnost večkrat že težka in jako blizu.

Vsled tega so prišli Lahii na misel, da razdvojijo, kar so bili poprej zjediniili ter da napravijo male občine, v katerih bi bilo prebivalstvo kolikor le mogoče homogeno. Slovanski poslanci so izjavili, da

soglašajo s tem načrtom. Ali hitro je nastopilo razočaranje, kajti Lahii so hoteli istro razdeliti tako, da bi ostala njim vsa središča in pa morska obala, Slovanom pa brda in šume; tam bi ti mogli kmetovati ter nositi svoje pridelke v laška središča.

Vendar so Slovani dopustili razgovorjanje. Pri razgovorih se je pokazalo, da hočejo Lahii le grabiti.

Le pogledimo, kaj so hoteli gledé Pazina. Šlo je za to, da rešijo po priliki 1000 Lahov, ki so vmes med 1000 Hrvatii v mestu, dočim sta ostali dve tisoči prebivalstva pazinske občine hrvatski. Onih tisoč pazijskih Lahov je bilo treba rešiti na vsak način; to je bila parola laških zastopnikov, ki pa niso hoteli nič slišati o tem, da bi se jednako postopalo i s tisoči Slovanov v Pulju, Malem Lošnju, Čresu itd. Vendar so slovanski poslanci šli do skrajnosti ter so bili voljni priznati jim najširšo zaščito na narodnem, jezikovnem in šolskem polju. Ali to jim ni bilo zadosti, ampak oni so zahtevali zase nekaj poseben laški teritorij in politično upravno laško oblast, katera bi formalno odvojila okoličanske Slovane, dočim bi materialno z dohodki neizravnih davkov, od katerih 99% odpada na Slovane, držala svoje gospodarstvo v središču ter svoj velik vpliv v okolici.

S slovenske strani se je predlagalo še nekaj: namreč Istra naj se razdeli po narodnosti tako prilično kakor za volitve v peti kuriji. Ali Lahii niso hoteli nič slišati o tem, čeprav so sami napravili ono postavo.

Do sporazuma seveda ni prišlo.

Deželni odbor je delal dalje po svoji stari navadi. Slovanski poslanci so zahtevali, da naj se rešujejo slovanski spisi v slovenskem jeziku, deželni glavar in Lahii so obljubljali, ali obljube niso nikoli izpolnili. Razven tega tudi nijeden znanenitejih rečnikov ni bil podeljen slovenskim zastopnikom.

Finančne reči, šolstvo, gospodarstvo, zdravstvo itd. vse je ostalo v laških rokah. Prošnje slovenskih starišev za slovenske šole se niso reševale, ali za razstavo v Kopru so zahtevali 15.000 K. (Konec prih.)

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Podbrdo. (Strašen zločin.) — Čital sem v »Primorcu« kratko notico, da je bil Andrej Cenčič iz Rohodišč pri Log-jeh ubit in v Bačo vržen. Ker nihče ni več pisal in ker bi še kdo mogoče slabo mislil o domačinih, hočem ta res zverinski čin nekoliko opisati:

3. t. m. se je zjutraj bliskovito razširila strašna vest, da nekdo leži mrtev pod postajo v Bači. Orožništvo je bilo takoj na nogah, da stori vse potrebno. Z grozo se je opazilo, da je mrtvec 4 krat z nožem zaboden in da se je tudi odprt nož dobil v vodi, katerega mu je morilec pustil v rani, pa mu je med padcem padel iz nje. Manjkali so mu pa črevlji, katere mu je zverina v človeški podobi odnesel. Imel pa je pri sebi nad 400 K, kar je največja zagonetka. Umorjenec je bil po opravkih v Gorici (kar je preiskava dognala) in kupil listek za postajo Sv. Lucije. Usoda pa je hotela, da je nesrečnež zaspal v vlaku, bilo je namreč krog polnoči in se tako nehote pripeljal v Podbrdo, kjer je izstopil in hotel čakati na prvi vlak, da se pelje na zaželjeno mesto. V čakalnici je tarna, da mu je mrz, narkar mu je postajni uslužbenec zakuril peč in prinesel premog, da naj istega po potrebi sam vanjo meče, nato se je uslužbenec odstranil in šel v urad, kjer je navadno po noči pri službojučem uradniku. Krog dveh do treh so videli na postaji sumljivega človeka in to po odhodu vseh nočnih vlakov, kateri je pa bil po zunanosti znan uradnikom, ker je bil že čez dan na postaji. Kaj je iskal, ni znano, dobrih namenov ni imel, tisto je go-

tovo. Splošno mnenje je, da je bil zločin namenjen službojučemu uradniku, katerega pa se očitno ni upal lotiti, ker je bil uslužbenec poleg njega; nameraval je, da bi se polastil postajne blagajne. Zločinec je brzkone svojo žrtev v spanju zabodel in ugrabil za vrat, kar se je na vratu poznalo in nesel iz čakalnice ter spustil po strmem nasipu v Bačo. To se razvidi, ker so se poznale po na novo padlem snegu stopnje enega samega človeka. Žrtev je črevlje najbrže v čakalnici sama sezula, da si ogreje noge. Denarja pa mu najbrže zločinec ni utegnil pobrati, ker ga je kaka reč prestrašila. Vse to se je godilo krog pol petih ali petih zjutraj, ker se je namreč v pod postajo stoječi hiši ob isti uri čul nekaj hrup in truplo še ni bilo trdo, ko so umorjenca našli. Spočetka se je sodilo, da je padel kakor žrtev maščevanja — a je ta sodba izginila na podlagi izjave goriške postaje, da je edino on ob tej uri vzel vozni listek do Sv. Lucije. Seveda so brzojavili na vse strani za domnevanimi morilci (klatilo se je namreč ob tem času tu okrog več sumljivih elementov). Najbolj osumljenega so še isti dan prijeli pri Sv. Luciji, ker se je zaznalo, da je isti zjutraj peš odšel proti omenjenemu kraju. Ljudstvo je od tedaj v velikem strahu, ker se pozimi klatitu okrog več ko preveč sumljivih in brezposelnih eksistenc. Zeleti je, da bi se orožništvu posrečilo očistiti kraj te sodrge, ker kakor opisani slučaj kaže, človek kmalu ne bo varen svojega življenja.

Čudno tudi ni, ker se taki elementi po leti za zimo ne preskrbe — po zimi pa ako nočejo poginiti, kradejo in morijo poštene ljudi.

Podbrdo. — Našemu veljaku župniku je napredna čitalnica kakor ščurek v julii. Opetovano se je izjavil, da cerkveni pevci ne smejo peti pri »liberalnih društvihi«. Ne ve se, koliko kolesc ima premalo ali preveč v glavi, toliko pa se ve, da kar jih ima, morajo biti v tečajih močno rijasta, drugače bi take nesmiselnosti zase pridržal. Kako more on od napred-

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

Poslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Predstavljam vam tu mojega bodočega zeta,« pravi Chanat.

»Veseli me, poznati vas«, pravi Crillon Felibienu, »želim vam srečo. Priženili bodete precej in meščani se bodo pač veselili dobiti v vas novega rojaka. In kako se godi vam, gospoda moja?« se obrne k drugim.

»Kakor vidite, dobro, ljubi Crillon.« odvrne Charancon.

»Tem bolje; želim vsem skupaj zabavno ženitovanje,« reče Crillon in se oddalji.

Komaj pa je obrnil hrbet, že je Chanat šepetal Felibienu: »Ničvreden republikanec, ker sem jaz župan, rad bi me strmoglavil, ko bi mogel, toda tu zna dolgo čakati, tega dne pač ne doživi. Narobe, jaz zlomim tilnik njemu in njegovim somišljenikom, rdečih!«

Med tem pa si je mislil Crillon: »Staremu lisjaku bode treba dati vendar enkrat nekoliko po prstih.«

»Stari lisjak,« to je bil priimek, ki so ga dali notarju. Kmetje iz okoličja pa so mu pridievali še mnogo hujšega.

»Stari lisjak,« s tem je bilo povedano vse, kar so ljudje mislili o njem in mislili so pa mnogo.

Njegovo nevoščljivost, njegovo lakomnost, njegovo gospodoželjnost proti podložnim, njegovo klečoplastvo napram višjim, njegovo obrekovalnost, njegov bonapartizem in še mnogo, mnogo drugega so imeli v mislih, ko so rekali: »O, ta stari navihani lisjak!«

II.

Klub.

Crillon je šel po glavni cesti in obstal pred kavarno, ki bi napravila na tujca jako prijeten utis. Nad vrati je visela tabla, na kateri je bilo čitati: Klubova kavarna.

»Ali je kdo gori?« vpraša Crillon mlado, precej čedno žensko, hišno oskrbnico, gospo Mihal, ki je stala na pragu.

»Da, nekaj gospodov je zgoraj.«

Crillon gré v prvo nadstropje, kjer je imel literarni klub svoje prostore. Bila je velika dvorana, v kateri je stal biljard in več igralnih miz, ob steni pa je viselo mnogo časopisov.

Klub je obstojal še izza časa cesarstva in je bil zbirališče mož, ki se niso brigali samo za malenkostne dogodke v okraju, ampak so se zanimali za dogodljaje po širnem svetu.

Število republikancev, ki so pravzaprav ustanovili klub, je bilo za Napoleona seveda majhno. Bilo jih je komaj nekaj čez pol ducata, ki so javno kazali svoje mišljenje. Tu je bil Crillon, sodni uradnik, Galtier, veleposestnik, branjevec Josu, pek Luis, Lemoulin, kavarnar in hišni posestnik Aliard. Bili so seveda manjšina v klubu.

Ali glej, po padcu cesarstva so rasli republikanci, kakor gobe iz tal, in manjšina, ki je služila preje drugim v posmeh, je postala večina in zgodilo se je celo, da je postal klub popolnoma republikanski, edini reakcionarni član je bil Monestrel.

Klub je veljal od zdaj naprej kot »slaba družba«. Sprejetih je bilo preveč podrejenih ljudi, rokodolcev, ki — pomislite — niti bogati niso bili. Tu je kar mrgolelo

»rdečih«, in kdor je kaj dal na-se, se je rajé skril. Tisti pa, ki so izstopili iz kluba, so tvorili od tedaj naprej »boljšo družbo«.

To je bilo Chanatovo delo. On sam je preje, dokler je bil še član, zahajal le redko v klub, ker so vsi drugi člani, izvzemši Galtiera, imeli manjše premoženje, kakor on, in zdéli so se mu prenizki, da bi občeval z njimi. Ko pa je izstopil on, so mu sledili vendar vsi somišljeniki, izvzemši Monestrela.

Njega niso mogli pregovoriti, da bi izstopil. Preracunaj je namreč, da stane naročnina za eni samo pariški list več, kakor pa klubova članarina, ki je našala za celo leto komaj dvanajst frankov, zato pa je vsak dan nad dvajset časopisov na razpolago. Ni se hotel skregati z republikanci, ker je bila državna uprava Franciji v rokah republikancev. Razen tega pa je igral v klubu lahko vsak dan karte, ne da bi moral plačati, kakor v kava prištojbinu. Tudi mu ni bilo treba piti kave, ki je stala 30 centov, kar bi znašalo v mesecu devet frankov, v letu pa ogromno vsoto sto in osem frankov. Vse to si je lahko prihranil kot član kluba.

Konečno je še župnik Mingral potolažil njegovo vest. »Ostanite le mirno v klubu, dobro je, če imamo koga, ki nam poroča, kaj sklepajo republikanci.«

Chanat, ki je bil ravno navzoč, pa vpraša: »Zakaj vendar, gospod župnik, saj vam ženske znajo vse v spovednico?«

Župnik pa je pobilo s tem, češ, da moze ravno iz strahu pred spovedjo svojim ženam ne zaupajo vsega.

Monestrel je kmalu župniku lahko prinesel novice, nare, da je društveno vodstvo odpovedalo vse klerikalne in bonapartistične člane.

injakov zahtevati, da ne smejo peti pri naprednem društvu? Ko bi napredniki, izvzemši organizacijo žensk ne podpirali cerkvenega petja, bi istoga sploh ne bilo. Toliko takšen bi vendar moral biti, da bi vsaj nekoliko računali z razmerami. Ali ga minule občinske volitve niso prav nič podčile? Zakaj sam trga plašč krščanskega usmiljenja, kateri mnogo mnogo pokriva, ko vendar tega ni treba!

Iz ajdovskega okraja.

Iz Rihemberga. (O duhovniku, ki pozablja na cerkev.) — Pobožni dopisnik pobožnega »Prismojenca« skrbi, da v vsaki številki kaj lepega odloži. Zadnjič se je spravil na nekega učitelja, katerega skoro s šibo podi k maši in v cerkev ter mu tam odkazuje tudi službo. Ne vemo, katerega učitelja misli: Brica, Pavlico ali Poniža. Sicer je to vseeno; saj najbrže brumni dopisnik niti sam tega ne ve. Posnel je lepo znanega svetopisemskega farizeja in seveda s tem napravil sveto delo. Toda mi spet ošvr-

knemo pobožnega dopisnika in spodimo ga pred njegov prag pometat.

Recimo, da ni prav, če se ogiblje cerkve in opušča mašo. A kaj bomo še je rekel duhovnik kaj teoretiki, ki je za dobro plačan (ali celo od dotičnega učitelja), ki ne gre nikdar po svojih dolžnostih v cerkev in tam nikoli zastopni ust ne odpre? Kaj bi rekli tosi duhovniku, ki pozablja na oznanjen, in plačane sv. maše, pozablja na večernico in polno cerkev ljudi, ki zastopni čakajo?!

Teret pobožni dopisnik, ki se gotovo cedis ves v božji milosti, pokidaj malo pred svojim hlevom, a tvoj prijatelj učitelj bo tudi sam pometael svoj prag! Sicer pa kadar treba, še na svidenje.

Z Vipavskega: — »Zadnji« »Novi Čas« pravi, da se napredne zmage v Sv. Križu veselijo posebno učitelji Mrmolja, Možina in Bratina! Hm, hm! Ta list je pač za v znano hišo v Šempetru. Ubogi novostrujarji, če ne zmorejo boljših poročil, Sploh pa naj pišejo učiteljstvo v uho in naj raje tolažijo svetokrižke žalostne klerikalce.

Gorici; Rusjan ima dva brata; star mu je pridno pomagal pri sestavljanju aeroplanov, in 4 sestre. — — —

Da ne bo morda kdo krivo sodil g. Merčepa, pravimo, da Merčep ni mel morda nikoli nekulirati, ampak ljetni letar z R. novim letanjem, ampak Merčepa je vodil plemenit namen pokazati svetu: da z moremo Jugoslovani kaj tudi v aviatiki.

K pogrebu v Beligrad je odšla večeraj jedna Rusjanova sestra in svak.

»Kolesarsko društvo Gorica« je položilo na krsto g. Rusjana laborov venec s slovenskimi trakovi in napisom: **Zadnji pozdrav goriških Slovencev.**

brn denar iz leta 1709. Iz dijaških krogov se je dobilo tudi nekaj in sicer učit. Hojak 2 beneška novca, učit. Sardoš 2 stara novca, učit. Bravnica pa enega. Učit. Paljk daruje 1 star avstrijski novc in učit. Bajt 1 star novc iz Indije. Gosp. And. Podgornik, deželni uradnik v Gorici je poslal dva starinska, menda konjska, zoba, ki sta se dobila v neki podzemski jami pri Nabrežini. — Vsem darovalcem izreka odbor srčno zahvalo in prosi še nadaljne podpore. Odbor.

O tržaškem namestniku princu Hohlenlohe krožijo vesti, da bi bil imenovan za namestnika na Štajerskem, ker sedanjí štajerski namestnik grof Clary zapusti namestništvo v Gracu; krožile so po listih vesti, da utegnejo iti v pokol višji namestništveni uradniki grof Schaffgotsch in Fabiani v Trstu ter grof Attems v Gorici.

Poziv »Gorici!« »Gorica od 7. t. m. trdi, da sta se pripetila v pohretnem času dva slučaja »frivolinstva« v širjem »generalnem štabu« liberalne stranke. — Na to jo pozivljamo, da naj pove, kdaj sta se pripetila ona dva slučaja in naj pride na dan z imeni! Pričakujemo odgovora v »Gorici« v soboto.

Klobuk z glave pred tako zavedno slovensko služkinjo! V neki laški družini v Gorici služi Slovenka za kuharico. Ko je vprašala, kako so jo upisali v popisovalne pole za ljudsko štetje, jej je rekel gospodar, da je že vse v redu, da je vse jedno, če ona vidi ali ne popisovalno polo; služkinja je zahtevala, da jej morajo pokazati, kako so jo upisali, pa le niso hoteli. To je bilo jutraj. Ker se niso udali, se je opogumila in rekla: Prav, pa tudi jedli ne boste. In odšla je. Ko je bila ura 11. in služkinje ni bilo nazaj, so poslali po njo in jej na zahtevo dali popisovalne pole v roke; tam je prečrtala za njo napisani laški občevalni jezik ter upisala slovensščino, potem je skuhalo kosilo. — Vsa čast taki zavedni Slovenki! Marsikateremu in marsikateri služji lahko za vzgled!

Slovenskim stanovalcem, ki so se upisali za Slovence, je zvišal najemščino 2 K na mesec neki laški gospodar v Stračicah; kdor se ni upisal za Slovence, temu ni zvišal najemščine!

Nemška pisateljica Paul Marla Larcroma, soproga tukajšnjega odvetnika in bivšega laškega dežel. poslanca dr. pl. Eggerja se je vpisala, kakor se nam poroča, pri ljudskem štetju za Lahinjo; rojena je Nemka.

Kako upisujejo Lahj slovenske služkinje. — V neki družini imajo 2 služkinji; ena je domačinka, druga Štajerka. Pri prvi so upisali občevalni jezik slovensko-laški, pri drugi nemško-slovenski. Kako jih bodo šteli? Tako da bo jedna veljala za Lahinjo, druga za Nemko — pa sta obe Slovenki!

Kakšno bo leto 1911? — Vremenski preroki pravijo, da bo leto 1911. bolj suho kot vlažno; spomlad bo v obče suha pa mrzla. Dosti slane bo. Poletje bo vroče, noči jako tople. Jesen bo bolj suha. Že v oktobru nastopi mraz, november bo bolj gorak. Zima bo mrzla, vreme nestalno. — Po mesecih: Januarij suh in mrzel; februarij začetkom neprijetno vreme, okoli 13—18 sneg, do konca meseca mraz (lep predpust!); marcij spočetka mraz, potem lepo; april do 10. mraz, do 23. potem lepo, proti koncu mraz, neprijetno; maj prične z grmom in strelo, do 8., potem mraz, na to lepo; junij, začetkom mraz, potem spremenjajoče se vreme; julij, gorak, grom vsak dan skoro, potem spremenljivo; avgust, megla, potem lepi dnevi do konca meseca; september, stalno vreme do 13., potem hladno; oktober, spočetka lepo, potem okoli 15. mraz, nato lepo; november mrzel do 10., potem toplo, nato lepo vreme; december začne z mrazom, sneg in zopet mraz.

Zrakoplovec Rusjan ponesrečil v Belemgradu.

Kakor blisk se je raznesla večeraj proti večeru po Gorici vest, da je ponesrečil naš rojak zrakoplovec Rusjan v Belemgradu. Povsodi se je govorilo le o tej nesreči, povsodi se je kazalo veliko odkrito sočutje za nesrečnega mladeniča-aviatika.

Ko mu je lepo vselo vzletanje v Zagrebu, o katerem smo obširneje poročali, se je odločil Rusjan, da pojde s svojim aeroplanom v Beligrad in Carigrad. Predno je odšel v Srbijo, je prišel še domov k starišem v Gorico in na Silvestrov večer je bil v Trgovskem. Domu vesel in navdušen za nadaljnje vzletanje. Ali prišel je bil v Gorico, kakor da se je prišel posloviti od svojih dragih domačih in od svojih prijateljev — — — — — Odšel je in smrt ga je dohitela v ponosnem Belemgradu v Srbiji.

Včeraj dopoldne je poskusil z vzletanjem. Prva poročila pravijo, da je plul nad belgrajsko trdnjavo ter padel z višine kakih 20 m, se težko poškodoval in malo minut na to je izdihnil. Pihal je veter; ali dasi je bil veter močan, se je drznil Rusjan vendar le pluti nad Savo ter je dospel od trdnjave do železniškega mosta, približno 1 kilometer vzdalje. Ko se je vračal, je pograbil aeroplan močan veter, zrakoplovu se je zlomilo levo krito, padal je naglo ter tresčil ob tla z veliko silo.

Po Belemgradu se je raznesla hitro vest o tragičnem dogodku ter vzbudila povsodi sožalje.

Prva nesreča v aviatiki v novem letu 1911. je zadela ravno Slovence.

Edvard Rusjan je bil rojen v Trstu 6. jan. 1886. Tam je hodil tudi v ljudsko šolo. Pri svojem očetu, Francu, Slovincu iz Renče, se je izučil sodarske obrti. Učil se je tudi za mehanika. Se dečku je vedno plaval pred očmi misel, da napravi aparat, s katerim bo letal okoli po zraku. Stariši so se preselili iz Trsta v Gorico, kjer izvršuje Rusjan sodarsko obrt na svojih prostorih pod Kostanjevico. Tu je hodil v šolo v »Solski Dom«. Mladi Rusjan je bil priden delavec doma, zraven pa, kakor rečeno, mu je rojila po glavi misel, napraviti zrakoplov. Kakih 6 let gotovo je porabil, da je prišel do konstrukcije aeroplana. S poskusi je začel v Gorici pred dyema letoma na Rojcah. Prvi načrt za aeroplan je bil prodal v Vidmu za 2000 lir.

Potem si je pomagal dalje, si nabavil motor, napravljen v Italiji po njegovem načrtu; omenjali so aparat Rusjanov laški športni listi v Italiji takrat jako pohvalno. Bil je v Italiji na raznih krajih, da si ogleda vzletalne poskuse, študira aparate in motorje. Seznanil se je takrat z raznimi aviatiki, tudi z Bleriotom; kot pilot se je spuščal v zrak tudi v Italiji.

Z aviatiko se je začel pečati že leta 1900. Leta 1901. je napravil prvi model, leta 1909. je kupil prvi motor, prvi poskus na Rojcah je napravil dné 6. novembra 1909., prvi polet dné 26. novembra 1909.

Iz Italije je prišel v Gorico ter poskusil svojo srečo na Rojcah. Poskusi so se mu včasih prav dobro posrečili, tako da se je bil odločil napraviti znane vzletalne poskuse lani, ki pa, žal, niso uspeli. Takrat se ga je obsojalo z vseh strani, ali on ni obupal. Take ponesrečene poskuse so doživeli tudi drugi aviatiki.

Napovedana je bila lani kolesarska slavnost v Gorici. Iz Zagreba je prišel v Gorico znani sportsman Merčep. Seznanil se je z Rusjanom in ga videl letati na Rojcah. Takoj drugi dan sta se odpeljala v Pariz, kjer sta kupila motor za 13500 frankov. Rusjan je dobil podpiratelja svojega stremjenja. Merčep ga je povabil v Zagreb, kamor je šel rad naš Rusjan, tam je sestavil nov aeroplan in vzletil so se mu posrečevali. Zadnji večji vzlet v Zagrebu pred tisoči občinstva na vojaškem vežbališču je vspel popolnoma. Ljudje, ki so videli Bleriota v Budimpešti in Rusjana v Zagrebu, so trdili, da je bilo Rusjanovo vzletanje elegantneje, sigurneje, zlasti spust na zemljo, od Bleriotovega.

Rusjan je plaval v sreči; dosegel je vspehe, da se je mogel od nj povsodi pokazati. Ali sreči je sledila hitro za petami nesreča, ki je pretrgala življenje nesrečnemu Rusjanu.

Stariši, brat in sestre, zalujejo in so neutolažljivi. Strašno je učinkovala smrt o Edvardu v Rusjanovi družini!

Pokojni Rusjan je bil simpatičen, prikljiv mladenič, znan posebno v kolesarskih krogih. Izkazal se je večkrat imenitnega dirkača, bil je odbornik koles. društva »Gorica« ter prvak med dirkači. Stariši Rusjanovi žive, kakor povedano v

Ljudsko štetje.

Pozor pri reviziji! Izvršiti se ima še revizija števnihi pol od strani magistratnih revizorjev.

Opozarjamo Slovence v Gorici, naj se ravnajo po teh navodilih:

1. Vaša zakonita dolžnost aktivnega, dejanskega sodelovanja pri ljudskem štetju je končana, čim ste oddali izpolnjeno in podpisano naznanilnico.

2. Ne podpisite ničesar več za ljudsko štetje! Kdor Vam pravi, da je Vaša naznanilnica neveljavna, kdor Vas sili, da podpisete novo, kdor Vam zaradi tega grozi s kaznijo — ta laže.

3. Magistratovi revizorji imajo prvič pomanjkljive pole dopolniti, drugič zgrešene pole popraviti, in tretjič preiskati, ali so navedbe v polah resnične.

Drugi nalog, drugih pravic razum teh treh nimajo magistratovi revizorji.

5. Pri reviziji Vi nimate druge dolžnosti, nego na vprašanja, katera Vam postavlja magistratov revizor in katera se tičejo Vaših števnihi pol, odgovarjati, nikakor ne ničesar podpisati.

5. Vi pa imate tudi pravico zahtevati, da se magistratov revizor legitimuje z izkaznico, podpisano od g. župana, in pravico govoriti z magistratovim revizorjem iz ključno slovenski.

6. Govorite le slovenski, ker bi se znalo zgoditi, da bi kak tak komisar hotel popraviti občevalni jezik za laški, ako govorite laški.

Na kako vprašanje o občevalnem jeziku, mora slediti le ta odgovor: naš občevalni jezik je slovenski.

Domače vesti.

Dr. Ploj senatni predsednik upravne sodnije. — Kakor poročajo listi, je bil državnemu poslancu dvornemu svetniku dr. Frideriku Ploju podeljen naslov in značaj senatnega predsednika pri. upravni sodnji.

Poroka. — Včeraj se je poročil v Gorici v cerkvi sv. Ignacija na Travniku g. Avgust Zavačlav, posestnik in krčmar v Opatjenselu, z g.čno Kristino Pahorjevo iz Novevasi pri Opatjenselu. Vse najboljše!

Premeščen je iz Ajdovščine v Trst g. deželnosodni svetnik Ivan Dougan.

Premeščen je iz Gradišča ob Soči v Gorico namestništveni koncipist dr. Fran grof Gudenus.

Smrtna kosa. — V Vrtovinu je umrl Anton Štibil, star 87 let, oče srbskega podpolkovnika g. Vukasoviča - Štibila in g. Hinka Štibila, podjetnika v Trstu. Preostalim naše sožalje!

Za narodni muzej. — Za zbirko narodnega muzeja so podarili zopet nekateri gospodje nekaj predmetov. G. prof. Koštial tri stare novce (Meksiko, Italija, Avstrija). Enako g. Rejčec Anton stari sre-

Argentinsko meso je dospelo v Trst včeraj. Parnik Wyandotte je pripeljal 680 ton argentinskega mesa; tržaška občina je prevzela mesa 15.000 kg, katero porazdeli na 31 mesec. Cene: sprednji deli po K 1,28 in K 1,36, zadnji po K 1,60 kilo. Nekaj mesa pride tudi v Gorico.

Redni občni zbor »Slovenske čitalnice« v Solkanu se bo vršil v nedeljo, dne 15. januarja točno ob 4. uri popoldne v dvorani gosp. Antona Mozetiča. Dnevni red: 1. Predsednikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Knjižničarjevo poročilo. 5. Poročilo pregledovalcev računov. 6. Slučajnosti. 7. Volitev predsednika, 8. odbornikov in 2. namestnikov. V slučaju nesklepnosti vrši se zborovanje pol ure pozneje ob vsaki udeležbi. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Ukradeno dvokolo. — Dne 26. dec. pr. l. je bilo ukradeno na Cesti Sv. Križ iz hiše dvokolo Styria št. 130.411. — Sv. ura se s občinstvom pred nakupom! Kdor bi kaj vedel, naj naznani žendarmaciji ali policiji.

Ponesrečili je včeraj neki finančni stražnik, ko se je peljal na biciklu iz Pevme po klancu proti mostu. Nasproti je šel voz. Zadel je v voz in živali ter se nevarno poškodoval na raznih delih telesa.

Pelerina, zelenkaste barve se je zgubila v nedeljo 8. t. m. na potu iz Mirna v Gorico. Pošten najditelj se naproša, da jo odda v gostilni g. M. Faganelja v Mirnu.

Sokolski vestnik.

III. izkaz

daril za Sokolski dom v Gorici.	
Sv. Anton nabral na Miklavževem večeru	K 26 50
Sotrudniki narodne trgovine št. 3	25 —
Pripravki deležnikov	17 —
Skupaj	K 68 50
Prišteti dohodki II. izkaza	760 92
Skupaj	K 829 42.

Odslek »Sokola« v Ajdovščini v Rihembergu bo imel svoj letni občni zbor dne 15. t. m. K obilni udeležbi vabi vse brate odbor.

Sokol v Mirnu je imel 24. m. m. svoj III. redni občni zbor, katerega se je udeležilo nad 60 članov. Br. podstarosta je pozdravil navzoče v zbranih besedah in pozval funkcionarje društva, naj podajo svoja poročila. Iz poročila br. blagajnika smo posneli, da ima društvo čistega premoženja v vrednosti 954 K 40 v. K točki slučajnosti se oglasi br. Praprotnik, ki utemeljuje veliko potrebo Sokolskega doma. Po dolgi razpravi se obveže br. And. Jakil sklicati v 14 dneh sestanek v svrhu zgradbe Sokolskega doma. Izjava je bila z navdušenjem vzeta na znanje. — Novi odbor se je sestavil sledeče: br. Ed. Praprotnik, starosta, br. Julij Jakil, podstarosta, br. Anton Faganeli, tajnik, br. Niko Jakil, blagajnik br. Iv. Klanjšič, načelnik, bratje Pavel Faganeli, Lud. Tribušon, Vuč Jurij, Vuk Leop., Urdih Karol in Pelikan Benedikt, odborniki. Namestniki: Roman Faganeli, Pet. Soban in Iv. Pavlin. Pregledovalci računov: Mirko Marmolja, Povodnik Ant. in Pahor Ant. — Bratje odborniki! Pozivamo vas na delo, zgradite nam dom, da lahko prosto razprostrimo svoja krila! — Na zdar!

Za »Sokolski dom« v Prvačini darovali: Brata Hebat, Renče 3 K, Josip Rusijan, stavbenik, Postojna (iz Renč) 10 K, Matijejevič, Gorica, 4 K, Cigoj & Nemeč, Gorica, 5 K, Ivan Kravos, sedlar, 3 K, po bratu Brajniku: nabrali vrli Ajdovci dne 1. I. v gostilni pri »Starcu« 14 K, Martin Poveraj, Gorica, 25 K, Franc Černe, trgovec, Trst, 10 K, Alojzij Pregel, klobučar, Gorica, 2 K, Rajmund Znidarčič, župan, Renče, 5 K. Na zdar!

Zveza narodnih društev.

Bralno društvo v Oseku je imelo minulo nedeljo svoj 15. redni letni občni zbor. »Zvezo narodnih društev« je zastopal tajnik Damir Feigel, ki je pojasnil v daljšem govoru »Potrebe sedanjega časa«. Predavanju so sledila poročila odbornikov. Iz teh poročil je bilo razvidno, da je društvo na trdnih nogah

in da pridno in redno deluje. V novi odbor za leto 1911. so bili izvoljeni: Kosovel Franc, predsednik, Toplikar Jožef, Ličen Jožef, Batič Alojzij, Vovk Jožef, Dregonja Josip in Kosovel Katarina, odborniki; Rijavec Josip, Toplikar Alojzij in Faganeli Klementina, namestniki. Preglednikom računov sta bila izbrana Toplikar Anton in Ličen Jožef. Društvu želimo obilnega uspeha.

Bralno društvo »Naprej« v Dornbergu priredi 12. februarja svojo predpustno veselico. Toliko v prednaznanilo.

Goriška kolesarska zveza.

Predsednik kolesarskega društva »Danica« sklicuje izvanredno odborovo sejo danes zvečer ob 8. uri v društvenih prostorih radi nesrečne smrti našega vrlega člana g. E. Rusjana.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Uvoz mesa iz Srbije. — Pogajanje, ki se je vršilo med Srbi in belgradskim avstrijskim poslanikom glede pogodbe za uvoz mesa v Avstrijo, je sklenilo sporazumno. Ker je upati, da stopi vendar v kratkem v veljavo trgovska pogodba med Avstro-Ogrsko in Srbijo, je v klavnici v Beogradu na razpolago 6000 komadov zaklane živine, v notranjosti države pa je pripravljeno veliko goveje živine, da jo pošljejo v klavnico ter se more potem meso izvoziti v Avstro-Ogrsko; izvažati se sme samo zaklana živina.

Monopol na vžgalice se uvede v Avstro-Ogrski, kakor znano, tekom leta 1911. Država kupi tovarne vžgalice ter jih postavi v promet v lastni režiji. Stalo bo državo to ogromne svote, ali nadeja se od monopola takega dobička, da se investicije izplačajo v kratkem času ter bodo dobičkonosne. V Avstriji se ima odkupiti 70 tovarov, na Ogrskem in Hrvaškem 20. — Seveda morajo prevzeti tudi delavstvo, ki je sedaj zaposleno po tovarnicah.

Politični pregled.

Novo ministerstvo. — Ministerstvo je sestavljeno nastopno: ministerski predsednik: dr. bar. Bienerth; minister za notranje stvari: dosedanji sekcijski načelnik v ministerstvu za javna dela tajni svetnik dr. Maks grof Wickenburg; minister za uk in bogočastje: tajni svetnik Karol grof Stürgkh; pravosodni minister: tajni svetnik Viktor vit. Hohenburger; finančni minister: dosedanji predsednik statistične central. komisije tajni svetnik dr. Robert Mayer; trgovski minister: tajni svetnik dr. Richard Weiskirchner; minister za javna dela: dosedanji sekcijski načelnik v železniškem ministerstvu Karol Marek; železniški minister: državni in deželni poslanec dr. Stanislav Glombinski; poljedelski minister: dosedanji dvorni svetnik deželne vlade v Opavi baron Adalbert Widman; minister za deželno branbo: tajni svetnik FML Friderik Georgi; minister brez listnice: dosedanji sekcijski načelnik v poljedelskem ministerstvu Vaclav vit. Zaleski.

Odlikovanja za odhajajoče ministre. — Cesar je podelil dosedanjemu finančnemu ministru vitezu Bilinskemu briljante k velikemu križcu Leopoldovega reda, dosedanjemu ministru za notranje stvari baronu Haerdeltu Leopoldov red I. razreda, dosedanjemu železniškemu ministru Wrbi red železne krone II. razreda, dosedanjemu ministru za javna dela Rittu viteštvo, dosedanjemu ministru brez listnice dr. vitezu Dulembi red železne krone I. razreda in dosedanjemu voditelju poljedelskega ministerstva vit. Pogin veliki križec Fran Josipovega reda.

Madjarizacija se širi. — Dosedaj so bili nadpisi na tobakarnah v Bosni hrvaški, turški in cirilski, ali sedaj od novega leta so nadpisi tudi madjarski!

Magjari kot upravitelji Bosne in Hercegovine. — Iz službenega šematizma bosenske vlade je razvidno, da je dan današnji v Bosni in Hercegovini 14. okrajnih upraviteljev Magjarov. Hrvatov je samo 5; torej v samo 5 okrajih so hrvaški upravitelji. Na mesto Hrvata Prešćeca je prišel Magjar Paula. Bosensko šolstvo

upravlja na Dunaju Magjar Thallöczy; v šolski odsek bosenske vlade je prišel Magjar. Magjarske šole se najbrže pomnožijo.

Razne vesti.

Radi ljudskega štetja v Trstu je bilo v nedeljo 6 shodov, na katerih so sprejeli resolucije z ostrimi protesti proti načinu, kakor se sedaj izvršuje ljudsko štetje v Trstu. Vsi shodi so bili dobro obiskani.

Interesantna razsodba. — Državna sodnija je razsodila na pritožbo finančnega tajnika Kremlinka, da državni uradnik nima pravice do avanziranja, pač pa ima pravico, da se ga pomakne z nižje stopnje dohodkov na višjo istega čimovnega razreda.

Kmetje napadli orožniško postajo. — Iz Poreča javljajo, da so v Zbandaju napadli kmetje orožniško postajo ter metali kamone v njo. Dva orožnika, ki sta bila navzoča, se mista upala ničesar storiti, ker je bilo kmetov obilo. Ko so prišli drugi orožniki iz službe domov, se jim je posrečilo, da so ujeli 12 kmetov. Vzrok napadu je baje ta, da je neki orožnik jako surovo postopal s kmeti.

Antimodernistična prisega. — Te dni so prisegli proti modernizmu duhovniki v Pruski, Bavarski in v nekaterih diecezah Italije. Nekateri cerkveni učenjaki niso hoteli priseči. Tako: dr. Fran Wieland, subregens seminarja v Dillingenu, njegov brat Konstantin Wieland, dr. Jos. Popp, vseučilišni profesor v Monakovem, mons. Umberto Fracassini, rektor bogoslovne fakultete v Perugiji. Sveta stolica je odstopila vse te slučaje kongregaciji indeksa za preiskavo.

Želje za novo leto. — Neki mož je rekel svoji mladi ženi, naj mu napiše svoje želje za novo leto, on napiše pa svoje potem si jih izročita drug drugemu. Želje žene so bile take: 1) Nov, popolnoma modern klobuk; obleka iz svile za ples; boa iz samurja; moderni ogrinjač za gledališče; biserna ovratnica. — Mož pa je napisal ženi te svoje želje: da jed ne bo zasnojena ter da ne menjaš tako pogosto ma služkinje; da ne poželiš kake moderne neumnosti kot klobuk zadnje mode, prav drag, kakih nakitov, ovratnic itd.; da mi

ne godnjaš, ko se po polnoči vinem domov. Drugega nič.

V šali obešen. — Delavec Peter Maillet je bil nepoboljšljiv pijanec. Ko je prikolovratil pozno po noči domov ter ga je žena hudo oštevala, pa je vzel večsih prijazni mož Peter vrv, jo pripel za žebelj in utaknil glavo v zanjko, kakor da se hoče obesiti. Žena je ob takih prilikah priskočila ter odrezala vrv. Pred kratkim je zopet napravil tako komedijo, ali žena je bila tako ljuta, da je zapustila sobo; za šalo obešeni Peter je nekaj časa mahal po zraku, nato je obvisel mrtev.

Tolstojeva književna zapuščina. — Ruski listi naznanjajo, da je književna zapuščina grofa Leva Tolstega mnogo večja nego se je prvotno mislilo. Zapuščino izdajo na spomlad in sicer hkratu v več jezikih. Rusko izdajo priredi v dveh debelih zvezkih njegova hči Aleksandra. Čisti dobiček je namenjen seljakom na Jasni Poljani.

Osem dni poskušnje!

Ne kupujte ur, ako jih ne poskusite! Pošiljam vsakomur ki naroči, pristno 14 karatno uro iz plaque-zlata Dvojni pokrov, za ceno 20 K. Pri naročbi naj se pošlje samo polovico in ostalo po preizkušnji. Triletno jamstvo. Naročila naj se pošljejo na: JOH WEINER, DUNAJ XIX/1 Boshstrasse 2/7.

Knjigovodja

vseli sistemov in bilancist kakor tudi korešpondent za slov., nemški, italijanski in hrvaški jezik, izvrsten organizator in samostojen delavec, ki položi vsako kavicijo, išče primerno službo pri kakem industrijalnem podjetju ali posojilnici. Najboljša spričevala in reference na razpolago. Ponudbe pod: »KNJIGOVODJA« na upravo lista.

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi Dam sveta dolžnost!

Tem potom naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je mirno v Gospodu zaspal dne 8. t. m. ob 1 uri pop. naš preljubi soprog in oče, gosp.

Lourenc Padolini,

krčmar.

Zemski ostanki dragega pokojnika se prepeljejo v torek, dne 10. t. m. ob 3. in pol uri pop iz Tolmina v Solkan.

Sprevod se vrši iz Solkana blizu pokopališča na goriško pokopališče.

V TOLMINU, dne 8. januarja 1911.

Žalujoča rodbina Padolini.

ZAHVALA.

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem iz mile, daljnje slovenske domovine, kateri so nam izjavili svoje sožalje o priliki pretežke izgube našega ljubljenežega sina

DANILO,

kr. srbskega ženijskega poročnika,

izrekamo tem potom svojo toplo zahvalo.

Užaloščena rodbina

Dukasovič-Stribiel.

PROKUPLJE — SRBIJA, 29. XII. 1910.

Poživilja tok krvi,
delovanje živcev, utrjuje kožo
proti prehlajenju.

Izvrstno za umivanje glave, ust in
obraza. Izborno sredstvo proti
zobobolu.

FRANCOSKO ŽGANJE „DIANA“

Daš zdravnik

vam priporoča francosko žganje „Diana“,
ker je prepričan o velikih prednostih
tega žganja za disinficiranje ust in
osvežujočega upljava na kožo, ki ga
povzroča dodatek Mentola. Glavna snov
franc. žganja „Diana“, je dvakrat des-
tilirano vinsko žganje.

Pri nakupu pazite na znamko. Vsaka
steklenica nosi na zamašku in na
plombi vžgano gorenjo varstveno
znamko.

Domači prijatelj

v pravem pomenu besede, je francosko
žganje „Diana“ in to vsled svoje osve-
žujoče moči, nizke cene in vsestranske
porabnosti.

CENE: 1 mala steklenica . K — 50
1 srednja „ 1-20
1 velika „ 2-40

Prodaja se v vseh trgovinah na drobno
Kjer bi se ne dobilo, naj se obrne na
„Diana“, izdelava franc. žganja družba
z. o. z. Dunaj, I., Hohenstanpfeng 3.

Proda se

v Borcu v sredini trga, ob
glavni cesti (nasproti c. kr.
sodnije)

enonadstropna hiša z vrtom
lako pripravna za kako trgo-
vino ali obrt.

Ista obsega: v prvem nadstropju
3 sobe in kuhinjo, v pritličju: klet,
hlev in veliko delavnico, v koji je bil
prej mizar.

Natančneje se poizvé pri **Ant. Kenda,**
Feldkirchen (Koroško.)

Kmečka banka v Gorici,

(na Kornu št. 12)

eskomptuje menilce pod jako ugodnimi pogoji. Sprejema vloge
na knjižice in na tekoči račun, ter jih obrestuje čisto po

4³/₄ 0/0

Načelstvo obstoji iz gg.: Dr. Alojzij Franko, predsednik, Ivan Saunig,
velep. in župan v Biljah, podpredsednik, Fran Obljubek, veleposestnik
in župan v. Kojskem Krasno, Ignacij Križman, nadučitelj v Dornbergu,
Alojzij Bandelj, veleposestnik v Podgori.

SCHILLER & Co GORICA

Via Municipio šte. 15.

Pisalni, razmnoževalni, računski in seštevalni stroji.

Moderna pisarniška oprava. Uvažanje naravnost iz Amerike.

Pisalni puliti, naslonjači, omare za spise in omare za knjige.

Pisalni stroji „UNDERWOOD“

glavno zastopstvo za Gorico in okolico.

Potrebščine za pisalne stroje in razmnoževalnike.

Šola za pisanje na stroj, dovoljena od c. kr. namestništva.

Zavod za prepisovanje in razmnoževanje.

Delavnica za popraviljanje in snaženje pisalnih strojev vseh sistemov.

Pečati in štipilije iz kavlčuka, medi, jekla itd.

Izvesne table iz emajla, medi, bronu, kositra itd. —*—*—* Izposojevalnica pisalnih strojev.

Izključno zastopstvo železnih nevlomljivih blagajnic

„ADLERSFLÜGEL“ in gasilnih aparatov MINIMAX.

V založbi

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

ravnokar izšlo:

Slavoj Klepec

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov

broširana K 2-50, vezana K 3-50, po pošti 20 vin. več.

Z večšo roko in z dobrim okusom je Slavoj Klepec v tej knjigi zbral 1086 aforizmov in citatov
iz slovenske književnosti ter jih uredil po abecednem redu. Knjiga je visoke književne vrednosti,
zakaj v njej so zrenli mišljenja in čustvovanje odličnih slovenskih pisateljev, mislecev in pesnikov.
Aforizmi in citati niso, da bi jih čitatelj prebrl zadržoma; ali pomalem uživani, podajajo čvrsto
duševno hrano, zlasti ker odpirajo širok pogled v veli i razvoj slovenske književnosti od Prešer-
novih časov do današnjih dni. Tukaj so zbrane zanimote dragocenosti, ki bi bile na čast tudi vsa-
kemu velikemu narodu.

Dobiva se v vseh boljših knjigarnah ali naravnost iz založbe Ig. pl.
Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Sto let je on živel pošteno,
stal v grobu je z nogô že eno,
zrl smrti je mirno v oko
mel je na nogi

„OHO!“

Išče se zastopnike,

ki so vsaj deloma vsposobljeni za
napraviljanje strojev.

Natančneje se izvé v ulici
Ascoli št. 2, II. nadstr.

Blago

za poročne in plesne obleke

po novi modi — v največji izberi

v Trgovskem domu

Pregrad & Černetič.

Uzorce pošiljava franko.

Sans souci

najboljša tuzemska znamka napravljena po
francoskem načinu.

Carte d'Or, Carte blanche, Asti
spumante, Bakarska vodica.

Gennaro Ossoinack

odlikovana klet šampanjca

Gorica, Via G. Carducci št. 6.

Na zahtevo se pošlje cenike.

U. letnik

Slov. trgov. društvo „Merkur“
v Ljubljani
je izdalo

Trgovski koledar
za leto 1911.

Koledar je trgovec in sotrudiikom
nepogrešno potreben.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 v.

Dobiva se pri društvu in vseh knjigarnah.

U. letnik

Slovenci pozor!

V obmejnem kraju Koroške

o Št. Jakobu v Rožu

se prodaja

radi odpotovanja

hiša z dobro obiskovano trgo-
vino in gostilno. Cena nizka.

Oprašja se poštnoležče pod šifro:

Z. Š. 390 — Št. Jakob v Rožu.